

عنوان مقاله:

درختان دیرزیست ، فرهنگ و مردم

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست به همراه پنجمین همایش ملی جنگل ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا امیری - دانشجوی کارشناسی ارشد، علوم و مهندسی جنگل، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

شهرام منصوری - دانشجوی دکتری رشته علوم و مهندسی مرتع، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

درختان کهنسال (Old Trees, Long-Lived Trees, Old Growth Trees) هر کشور از جمله مهم ترین ذخایر ژنتیکی گیاهان آن کشور به شمار می آید. از دیدگاه ژنتیکی درختان کهنسال را ذخیره ژنی معرفی می کنند، زیرا در دراز مدت تحت تاثیر شدید رقابت و انتخاب طبیعی قرار گرفته اند. تعریف مشخصی برای درختان کهنسال براساس معیارهای بین المللی وجود ندارد. کارشناسان عامل سن، قطر، ارتفاع، فرم و گستردگی تاج درخت را معیار سنجش درختان کهنسال قرار می دهند. سن درخت در تشخیص و طبقه بندی درختان کهنسال مهم ترین عامل است. تعریف واژه کهنسالی با دیرزیستی (Longevity) در درختان متفاوت است. دیرزیستی معرف حداکثر سن طبیعی درختان است که نشان دهنده دامنه بیشینه سنی در شرایط مختلف اکولوژیکی برای هر گونه است و زمانی آغاز می شود که آثار و سایدگی درونی در آن ظاهر شود. ارتباط میان درختان دیرزیست و مردم بستگی به فرهنگ آن منطقه داشته و ارتباطی دو سویه می باشد به صورتی که فرهنگ و اعتقادات باعث گردیده که مردم نسبت به نگهداری درختان اهتمام ورزیده و بدون داشتن نگاه اقتصادی نسبت به حفظ آنها اقدام نمایند.

کلمات کلیدی:

درخت، دیرزیست، کهنسال، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1956869>

